

Максімова В. Ф.,
д.е.н., професор;
Слободяник Ю. Б.,
д.е.н., доцент

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ОБЛІК І АУДИТ»

Сучасний етап розвитку міжнародних економічних відносин, формування транснаціональних корпорацій, гармонізація бухгалтерського обліку з міжнародними стандартами вимагають нових інноваційних підходів у підготовці фахівців з обліку і аудиту. З прийняттям у 2014 році Закону України «Про вищу освіту» було оновлено вимоги до організації підготовки студентів магістерського ступеня освіти, який тепер може здобуватися за освітньо-професійною або освітньо-науковою програмами. Розмежування програм спрямоване на забезпечення отримання студентами відповідної компетентності у професійній та науковій сферах, а також визначає їх подальше працевлаштування. З огляду на зазначені новації у сфері вищої освіти, актуалізуються організаційно-методичні питання підготовки магістрів спеціальності «Облік і аудит». Швидкість передачі інформації і знань відіграє особливу роль при підготовці студентів такої динамічної спеціальності, як облік і аудит. Адже швидкі зміни законодавства, необхідність задоволення вимог широкого кола користувачів інформації, що надається системою бухгалтерського обліку, потребують постійного оновлення навчально-методичних матеріалів, що використовуються при підготовці фахівців.

Сьогодні якісний фахівець у сфері обліку і аудиту – це особа, яка володіє загальними і спеціальними знаннями, здатна швидко реагувати на зміни в науці, техніці та технологіях, володіє аналітичним мисленням, соціально-психологічною компетентністю, високою культурою. З цієї точки зору можливість доступного та ефективного навчання впродовж життя стає одним з основних пріоритетів, оскільки передбачає початкове отримання фундаментальних знань, на основі яких надалі можна адаптуватися до

швидкоплинних умов навколишнього середовища. Отже, вирішенням проблем необхідності постійного оновлення навчальних матеріалів, безперервної освіти і стимулювання мобільності студентів може стати впровадження в навчальний процес системи електронної освіти (e-Learning), яка заснована на інноваційних інтелектуальних технологіях. Розвиток сучасної системи електронної освіти тісно пов'язаний з впровадженням новітніх технологій і здійснюється надшвидкими темпами. Основна ідея e-Learning полягає у віддаленому обміні та співпраці за рахунок використання мультимедійних технологій та Інтернету. При цьому покращення якості навчання здійснюється за рахунок спрощення доступу до ресурсів та сервісів. Іншими словами, зникає потреба одночасного перебування викладача і студента у визначений час у визначеному місці. Крім того, серед переваг e-Learning назвемо такі: відкрите навчання, тобто навчання у зручний час, у зручному місці (дім, офіс, навчальний заклад, інше місце, де можна отримати швидкий доступ до мережі Інтернет), засвоєння знань для того, хто навчається, у прийнятному темпі; можливість проводити віртуальні лекції, індивідуальні консультації, онлайн-семінари, вебінари, здійснювати швидкий обмін інформацією, включаючи перевірку виконаних домашніх завдань, складання тестів, доступ до електронних бібліотек тощо; розширення кола студентів за рахунок залучення до процесу отримання освіти працюючих осіб, а також осіб, які вже мають вищу освіту і бажають підвищити власну кваліфікацію або отримати освіту в іншій галузі знань, осіб з особливими освітніми потребами тощо; можливість опрацювання значних інформаційних ресурсів шляхом надання віддаленого доступу до електронних навчальних підручників, словників, практикумів, інших методичних матеріалів; електронна форма підручників та інших навчально-методичних матеріалів дозволяє швидко вносити зміни до них, підтримуючи високу якість викладених матеріалів за рахунок їх актуалізації, що особливо важливо для спеціальності «Облік і аудит», де зміни відбуваються надто швидко; за допомогою продуктів e-Learning можна створювати факультативні курси з використанням ілюстрацій, відео, анімації, озвучених діалогів і тестування [1; 2].

Отримувати знання і проходити проміжний контроль можна за допомогою комп'ютерів, нетбуків, комунікаторів, підключених до мережі Інтернет. Зазначимо, що основним недоліком електронної освіти поки що залишаються суто технічні складності – відсутність широко розповсюджених і універсальних платформ, на яких можна побудувати мультимедійний навчальний простір. Крім того, широке розповсюдження системи e-Learning потребує високого рівня інформатизації суспільства, що пов'язане з наявністю комп'ютерної техніки і можливістю доступу до мережі Інтернет. На нашу думку, вирішення цих проблем – питання часу. Крім того, вважаємо, що електронна освіта має стати достойною альтернативою заочній формі навчання, яка є особливістю вітчизняної системи освіти і не відповідає вимогам Європейського простору вищої освіти за якістю. Ми переконані, що студенти заочної форми навчання повинні мати рівні права доступу до знань, можливість брати участь у наукових дослідженнях, конференціях та інших видах самостійної роботи. Отже, реформа вітчизняної вищої освіти дозволяє з часом трансформувати заочну форму навчання в більш прогресивну форму – дистанційну, яка також може використовуватись і для підвищення кваліфікації. Розвиток технологій дистанційного навчання в системі електронної освіти забезпечить один із провідних принципів Болонського процесу – навчання впродовж життя.

Безумовно, все це потребує належного технологічного, ресурсного, науково-методичного забезпечення. Технології e-Learning забезпечуватимуть наявність вільного доступу до науково-практичної літератури, результатів досліджень провідних фахівців, можливість розмістити власні розробки у відкритому доступі при обов'язковому дотриманні авторського права, що сприятиме стимулюванню наукової роботи студентів, підготовці компетентних, професійно конкурентоспроможних магістрів з обліку і аудиту.

Список використаних джерел:

1. Інтернет-ресурс – Режим доступу: <http://www.britishcouncil.rs/en/new-technologies>
2. Інтернет-ресурс – Режим доступу: http://www.guideassociation.org/7internationalconference_2014/